

Karl Vouk

Ko besede postanejo slike

DOLG SEZNAM SAMOSTOJNIH IN SKUPINSKIH RAZSTAV, TAKO NA AVSTRIJSKEM KOROŠKEM KOT TUDI V SLOVENIJI IN DRUGOD, PRIČA O VOUKOVI ANGAŽIRANOSTI. SPOZNAJTE SLIKARJA IN ZAVEDNEGA SLOVENCA.

Tomaž Štefe

V letošnjem avgustu je razstavljal tudi v Erdbergovih paviljonih graščine Dol v Dolu pri Ljubljani. Z bistveno večjim izborom slik se je leta 2010 predstavil tudi v Slovenj Gradcu. Zelo navzoč je tudi v javnem življenju nasploh, v prvi vrsti kot ponosen Slovenec na avstrijskem Koroškem.

Rojen je bil leta 1958 v Celovcu. Po materini strani njegov rod izhaja iz Žirov, oziroma, točneje, iz Koprivnika pri Žireh. V Avstriji in Sloveniji je zelo znan tudi njegov brat Rudi, odvetnik in neumoren bорец za dvojezično topografijo na avstrijskem Koroškem. Karl je študiral arhitekturo na Tehniški Univerzi na Dunaju in prav tam tudi na Akademiji za likovno umetnost. Pri prof. Gustavu Peichlu je diplomiral leta 1986. To, da je šel skozi tehniško in umetniško izobraževanje je, kot je videti, pustilo sledi pri njegovem umetniškem ustvarjanju in je najbrž ključ za (delno) razumevanje Karlove umetniške produkcije. Da je temu res tako, dokazuje že sama raznolikost področij, na katerih deluje: slikarstvo, objekti, umetnost v javnem prostoru, arhitektura. Je član Koroškega društva umetnosti v Celovcu. Živi in ustvarja v Rinkolah pri Pliberku.

KARL VOUK KOT SLIKAR

Kot piše na spletni strani Slovenske prosvetne zveze, je likovni nagovor Karla Vouka v zadnjih letih navidezno zavezan skromnim in minimalnim metaforam ter barvni monokromiji. Umetnika je pritegnila govorica ideogramov (pojmov, izraženih v znakih), simbolov in znamenj, s katerimi so se izražale kulture, ki niso poznale pisave. Vendar Karl Vouk ne posega zgolj po simbolih in znamenjih pradednih kultur, kajti na njegovih platnih lahko zasledimo tudi duhovne oziroma »mitske slike« našega časa.

V zadnjih letih se slikar izraža v ciklih, pri čemer vsakega poimenuje z drugačnim imenom: Colatio, Vita: Mors, Nachbild, Igra besed, Agitpop, Ran(a)way. Kot ugotavlja Marko Košan, direktor Koroške galerije likovnih umetnosti v Slovenj Gradcu, je neposredne pobude za tematsko zaokrožene nize slik treba iskati v stvarnem javnem naročilu za oblikovanje znamenja v

Foto: Tomo Jerežičnik

krožiču slovenjegraške obvoznice v neposredni bližini starodavne nekropole, grobišča rimske naselbine Colatio. S skrajno reduciranim motivom preizkuša meje optične formulacije izgovorjene besede in ideje, to je sporočila, ki ga simbolizira. Besede in slike po njegovem prepričanju hkrati strukturirajo svet, pri čemer se beseda v enaki meri izteče v sliko, kot se slika izteče v besedo.

Tenkočutno vzpostavlja tudi korespondenco z zgodovinskim spominom in išče teksturo, pri kateri se »forma« in »bit« zlijeta v nedeljivo celoto. Za Vouka je torej pomembnejši konceptualni okvir slike kot estetska učinkovitost posamezne slikarske kompozicije. Zapisana (naslikana?) beseda se sočasno lahko spogleduje tudi s svojim ironičnim ideološkim pomenom in jasno berljivim dialektičnim pomenskim nasprotjem.

